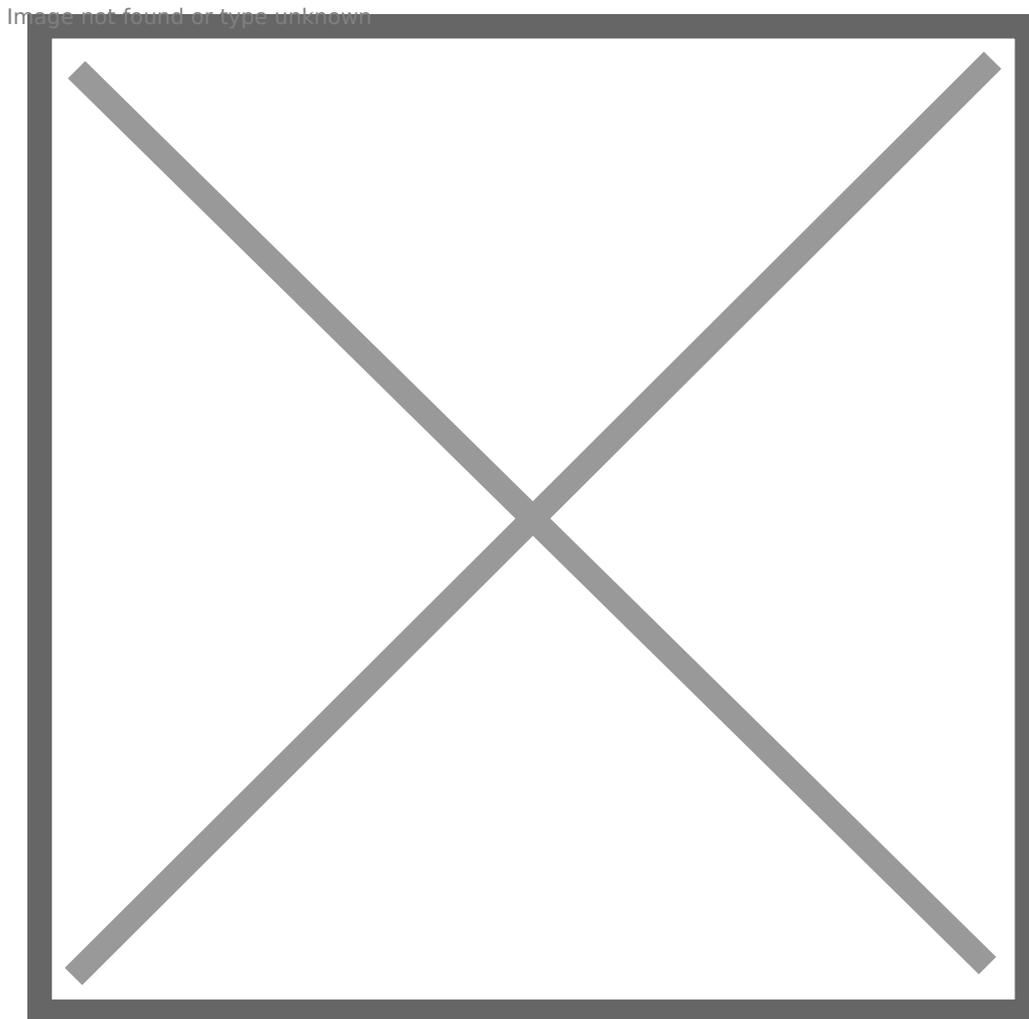

Фикҳ дарслари (202-дарс). Бозорларнинг шовқинидан эҳтиёт бўлинг

00:07 / 28.10.2022 4167

يَنْلَيْلٍ» لَأَقْمَلِسُو هَلْ لِي لَصْرِي بِنَلِ نَعُ، نَعُ هَلْ لِي ضَرَّ هَلْ لِي دَبْعُ نَعُ
تَأَشِي هُوَ مُكَايْإُو - أَثَالَتْ - مُهَنُ وَلِي نِي دَلُّ مُثْ، يَهَنُ لَأُو مَالِحِ أَلْ أُو لُو أُو مُكُنْم
يِرَاخُ بَلْ أَلْ إِسْمُ خَلْ أُو أُو. «قَاوَسْ أَلْ

Абдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Менга сизлардан етуклик ва ақл эгалари яқин турсин. Сўнгра уларга яқин келадиганлар, - деб уч марта айтдилар. - Бозорларнинг шовқинидан эҳтиёт бўлинг», дедилар».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

Демак, жамоат намозида имомга энг яқин турадиган кишилар ҳар жиҳатдан етук ва ақл эгаси бўлишлари керак. Бошқача қилиб айтганда, имом намозни адо этишда ёки қироатда адашиб қолса, уни тузатиб қўядиган ёки бирор сабабга кўра намозни тарк этадиган бўлса, ўрнига ўтиб, келган жойидан намозга имомлик қилиб кета оладиган шахслар бўлишлари керак. Ҳар ким имомнинг орқасига ёки унга яқин жойга ўзини уриб, сафга туриб олавериши ҳам дуруст эмас.

مَلَسُوهُ لَعَلَّ يَلِصَ بِبَنِي النَّكِّ: لَأَقُوهُ نَعْلَهُ لَلِإِيضَرِّ يَرْغَشُ الْكُلَّامَ بِأَنْعَ
لَلْأَجْرَلِ الْعَجِي وَهُوَ ظَفَلٌ وَدَمْحٌ أَوْ دُوَادٌ وَبَأُورٍ. مُهْفَلْخَ نَأْمَلْغَلْ أُمَّتْ أَلْوَأَلْ أَلْأَجْرَلِ أَلْفُصَي
نَأْمَلْغَلْ أَلْفَلْخَ أَسْنَنَ أَلْوَأَلْ، مُهْفَلْخَ نَأْمَلْغَلْ أَلْوَأَلْ، نَأْمَلْغَلْ أَلْمَأْدُقِ

Абу Молик ал-Ашъарий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам сафга аввал эркак кишиларни, сўнгра ўғил болаларни тизар эдилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Аҳмаднинг лафзида:

«Эркакларни ўғил болалардан олдин, ўғил болаларни уларнинг ортига ва аёлларни ўғил болалар ортига қўяр эдилар», дейилган.

Такбири таҳрима ва адода икковлари шерик бўлган мутлақ намозда аёл киши (сафда) эркакка тенглашиб қолса ва у (эркак) аёлга имомликни ният қилган бўлса, эркакнинг намози фосид бўлади (бузилади).

Чунки эркак олдинга ўтиш ҳақидаги амрни бажармади.

يَفْلَسُوهُ لَعَلَّ يَلِصَ بِبَنِي النَّكِّ: لَأَقُوهُ نَعْلَهُ لَلِإِيضَرِّ يَرْغَشُ الْكُلَّامَ بِسَنْفَانِ
عُغْبَرَأَلِ أَوْرٍ. أَلْفَلْخَ مَيْلَسٌ أَوْ، هُفَلْخَ مَيْتَي وَتُمُقَفْ، مَيْلَسٌ مَّتَيْ

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Умму Сулаймнинг уйида намоз ўқидилар. Мен ва бир етим бола у зотнинг орқаларида турдик. Умму Сулайм эса бизнинг орқамизда турди».

Тўртовлари ривоят қилишган.

Агар аёл киши эркак киши билан бир сафда турганда намоз бузилмаганида, ёлғиз киши бир ўзи саф тортиши мумкин бўлмагани учун, Умму Сулаймнинг бир ўзи сафда туришига Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам рухсат бермаган бўлар эдилар.

Бўлмаса, аёлнинг намози (бузилади).

Чунки аёлнинг иқтидоси тўғри бўлмади.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди